

# การพึ่งพากันทางเศรษฐกิจของโลก

SOI2305 Global education  
Asst.Prof.Dr.Sutthiporn Thanthong



**การพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจ (Economic Interdependence)** หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันผ่านการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ เพราะไม่มีใครผลิตทุกอย่าง ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง หากต้องยุติความสัมพันธ์ จะเกิด "ต้นทุนค่าเสียโอกาสสูง"



**ความอ่อนไหว (Sensitivity)**  
การเปลี่ยนแปลงหรือนโยบายของประเทศหนึ่ง  
ส่งผลกระทบต่ออีกประเทศมากน้อยเพียงใด



**ความเปราะบาง (Vulnerability)**  
ประเทศมีความเสี่ยงมากเพียงใดเมื่อความสัมพันธ์  
ทางเศรษฐกิจเกิดการหยุดชะงัก

# โอกาสและความเสี่ยงของการพึ่งพากัน

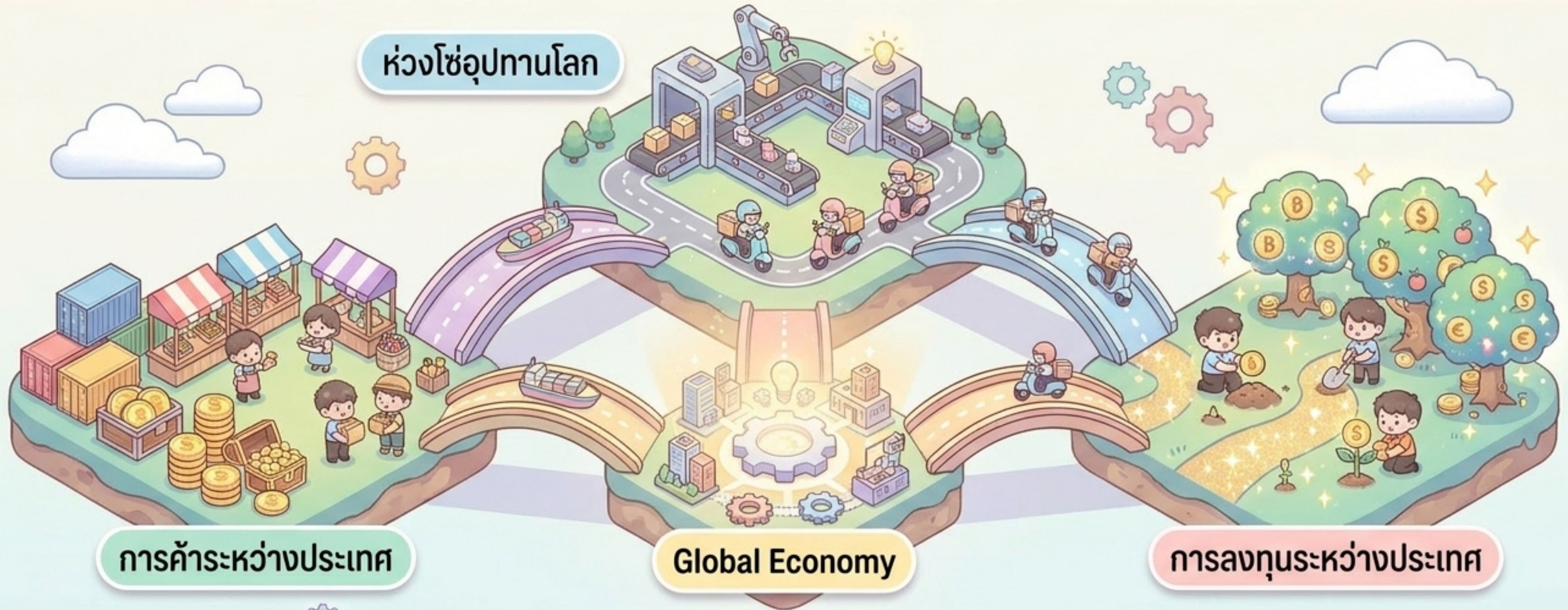


- ✓ ช่วยส่งเสริมการค้าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- ✓ สร้างผลประโยชน์ร่วมและลดแรงจูงใจในการทำสงคราม
- ✓ เกิดการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีและทรัพยากร



- ! มีความเปราะบางต่อปัญหาของประเทศอื่น
- ! อาจถูกใช้ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจเป็นเครื่องมือกดดัน
- ! โครงสร้างทางการเงินหรือข้อมูลอาจกลายเป็นเครื่องมือทางอำนาจ

# 3 เสาหลักของการพึ่งพากันทางเศรษฐกิจของโลก



ทั้งสามรูปแบบเชื่อมโยงประเทศต่าง ๆ  
ผ่านสินค้า บริการ กระบวนการผลิต เงินทุน เทคโนโลยี และองค์ความรู้

# เสาหลักที่ 1: การค้าระหว่างประเทศ

การซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคและสร้างรายได้  
(รวมถึงเงินตรา ปัจจัยการผลิต และอัตราแลกเปลี่ยน)

สาเหตุที่ต้องค้าขายกัน



Trade Logic Flowchart



สาเหตุที่ต้องค้าขายกัน



สรุป: ประเทศจะเลือกผลิตสินค้าที่ตนมีความได้เปรียบ  
และนำเข้าสิ่งที่ผลิตเองไม่ได้หรือต้นทุนสูง

# รูปแบบของการค้าระหว่างประเทศ



# ประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศ

เพิ่มรายได้และการเติบโต  
(ส่งออกขยาย GDP)

เพิ่มทางเลือกให้ผู้บริโภค  
(หลากหลายทั้งราคาและคุณภาพ)

ส่งเสริมความชำนาญ  
(ลดต้นทุน มีประสิทธิภาพ)

ถ่ายทอดเทคโนโลยี  
และนวัตกรรม

สร้างความสัมพันธ์  
อันดีระหว่างประเทศ



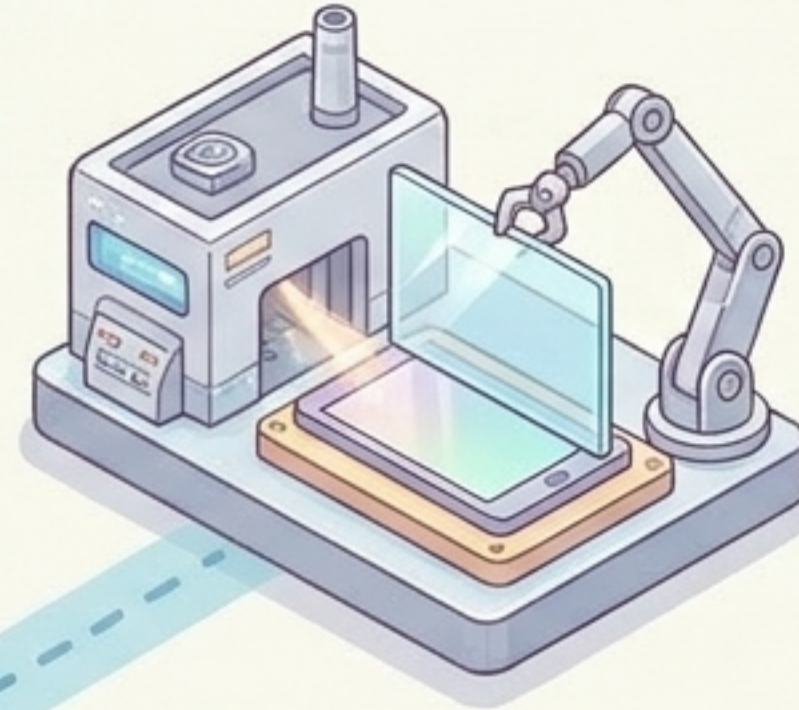
สรุป: ช่วยสร้างรายได้ ขยายตลาด และเพิ่มประสิทธิภาพ  
แต่ก็ทำให้โลกเชื่อมโยงกันจนตัดไม่ขาด

# เสาหลักที่ 2: ห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Supply Chain)

เครือข่ายการจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การขนส่ง จนถึงผู้บริโภค ที่กระจายอยู่ในหลายประเทศทั่วโลก



**ไต้หวัน:**  
ผลิตชิปประมวลผล



**เกาหลีใต้:**  
ผลิตหน้าจอแสดงผล



**ผู้บริโภคทั่วโลก:**  
ส่งขายทั่วโลก

**จีน:**  
ประกอบตัวเครื่อง



# กลไกและความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทาน

**กระจายการผลิต**  
แต่ละประเทศทำสิ่งที่  
ตนได้เปรียบ

**โลจิสติกส์ & เทคโนโลยี**  
เชื่อมโยงด้วยการขนส่ง  
และระบบสารสนเทศ

**บทบาทบริษัทข้ามชาติ  
(MNC)**  
ตั้งฐานผลิตหลายประเทศ  
เพื่อคุมต้นทุน

**พึ่งพากันสูงมาก**  
หากประเทศหนึ่งเกิดวิกฤต  
ประเทศอื่นจะขาดวัตถุดิบทันที



**จุดเด่น:** ลดต้นทุน, เพิ่มประสิทธิภาพ,  
พัฒนานวัตกรรม



**ความเสี่ยง:** เสี่ยงต่อสงคราม, วิกฤตเศรษฐกิจ  
จึงต้องมีความยืดหยุ่น

# เสาหลักที่ 3: การลงทุนระหว่างประเทศ

การนำเงินทุนหรือทรัพยากรไปลงทุนในอีกประเทศเพื่อผลตอบแทน (กำไร ดอกเบี้ย สิทธิบริหาร)

## FDI (การลงทุนทางตรง)

เข้าไปถือหุ้นจนมีอำนาจบริหาร เช่น  
สร้างโรงงาน นำเทคโนโลยีเข้าประเทศ



## หลักทรัพ์ต่างประเทศ

ลงทุนในหุ้น/พันธบัตร  
ไม่มีอำนาจบริหาร หวังเงินปันผล



## Joint Venture (ร่วมทุน)

ร่วมลงทุน บริหาร  
และแบ่งปันความเสี่ยง



## MNC (ผ่านบริษัทข้ามชาติ)

ตั้งฐานผลิตและสำนักงานในหลายประเทศ



# ผลลัพธ์ของการลงทุนข้ามพรมแดน

ประโยชน์ (แสงแดด)

Ecosystem Balance

ข้อควรระวัง (พายุฝน)



กระตุ้นการเติบโต  
(เพิ่มเงินทุน)



สร้างการจ้างงาน  
และรายได้



ถ่ายทอดเทคโนโลยี  
และทักษะแรงงาน



กระจายความเสี่ยง  
ของนักลงทุน



ความเสี่ยงด้าน  
อัตราแลกเปลี่ยน



ความไม่แน่นอน  
ทางการเมือง



วิกฤต  
เศรษฐกิจโลก

**คำเตือน:** ต้องศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ความเสี่ยงก่อนลงทุนเสมอ

# วิกฤตการณ์และปัญหาเศรษฐกิจโลก

ปัญหาเงินเฟ้อและค่าครองชีพ  
(กำลังซื้อลด, ดอกเบี้ยสูง)

ความผันผวนของตลาดการเงิน  
(คนหนีไปถือทองคำ, หุ้น/คริปโทฯ ผันผวน)



ปัญหาเงินเฟ้อและ  
ค่าครองชีพ  
(กำลังซื้อลด, ดอกเบี้ยสูง)



สงครามการค้าและความขัดแย้ง  
(สหรัฐฯ-จีน, ภาษีนำเข้า, ห่วงโซ่ขาด)



เศรษฐกิจโลกชะลอตัว  
(บริโภคลด, ชะลอลงทุน)



ปัญหานี้สาหรณะ  
(ภาระงบประมาณจากช่วงโควิด,  
เสี่ยงผิดนัดชำระ)

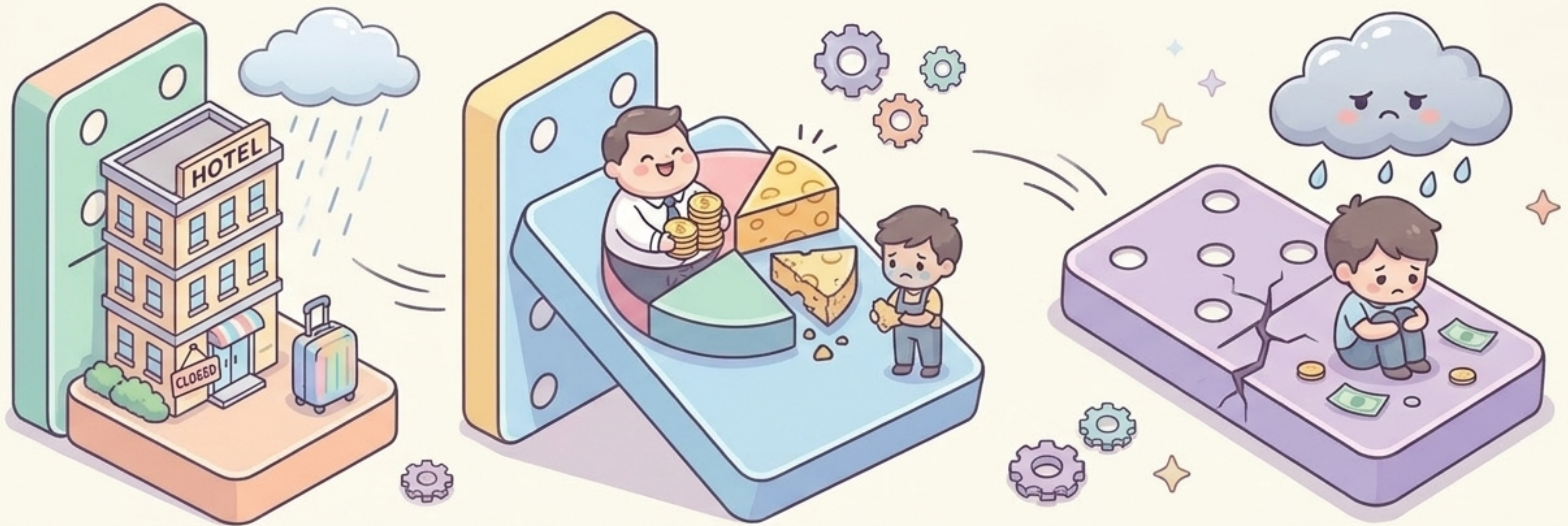


ความผันผวนของ  
ตลาดการเงิน  
(คนหนีไปถือทองคำ,  
หุ้น/คริปโทฯ ผันผวน)

# โดมิโนเอฟเฟกต์: ผลกระทบต่อสังคมไทย (ส่วนที่ 1)



# โดมิโนเอฟเฟกต์: ผลกระทบต่อสังคมไทย (ส่วนที่ 2)



## ภาคการท่องเที่ยว

เศรษฐกิจ  
โลกซบเซา → นทท.  
กำลังลดลง → โรงแรม/  
ธุรกิจบริการ  
รายได้หด

## ความเหลื่อมล้ำทางสังคม

กระทบคน  
ไม่เท่ากัน → กลุ่มรายได้น้อย  
และแรงงานระบบ  
รับเคราะห์หนักสุด → ความ  
ยากจน  
เพิ่ม

## สุขภาพจิตและความมั่นคง

รายได้ลด+หนี้เพิ่ม → เกิดความเครียด  
→ ปัญหาครอบครัว → ขาดความเชื่อมั่น  
บริโภคลดลง

# บทสรุป: วงจรเศรษฐกิจที่ตัดกันไม่ขาด



การพึ่งพากันทางเศรษฐกิจเป็นกลไกที่สร้างทั้ง "โอกาสที่ไร้พรมแดน" และ "ความเสี่ยงที่แบ่งปันกัน"  
ไม่มีประเทศใดอยู่รอดอย่างโดดเดี่ยวได้ในโลกปัจจุบัน